

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A békebeli mennyiség felére csökkent Budapest hus- és zsirfogyasztása*

Forrás: *Nemzeti Újság*

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1923"

Személy

A békebeli mennyiség felére csökkent Budapest hus- és zsirfogyasztása

Az új behozatali vámok megnehezítik az élelmiszerimportot — A főváros december végéig okvetlenül fentartja a zsirakciót — A folyó évben 25 millió darab tojást oszt ki a főváros

(A Nemzeti Újság tudósítójától.) A drágaság napról-napra aktuálisabb problémájáról vajmi nehéz ujjat írni és a közönség talán már meg is unta az élelmiszcikkek árainak emelkedéséről szóló egyhangú tudósításokat. Az itt következőkben Vajna Ede tanácsnoknak, a főváros közlelmiszerügyi osztály vezetőjének nagyértékű felvilágosításai nyomán új oldalról kívánjuk megvilágítani az annyi sokat tárgyalt, mégis mindig új és mindig érezhetőbbé váló dalmas problémát. A drágaság kérdéséről és a főváros élelmiszerellátásáról Vajna tanácsnok a következő nyilatkozatot tette munkatársunknak:

— A politika — mondotta Vajna tanácsnok —, mint azt Bethlen István gróf miniszterelnök balassagyarmati beszédében is kijelentette, a szabad forgalom és ezzel kapcsolatosan a szabad kivitel felé tendál. Ez ma a gazdasági politika alapelve, mely a mezőgazdasággal foglalkozókat többtermelésre kívánja buzdítani és ezzel a korona javulását akarja elérni. Ennek a kormánypolitikának természetesen az a velejárója, hogy a közszükségleti cikkek és elsősorban a közlelmiszer-cikkek árjaiban a világpárhuzás felé haladunk.

A főváros ellenzi a szabad kivitelt.

— A kormánynak ezt a politikáját a főváros nem fogadhatja el, mert azt nem alkalmazhatik általánoságban. Így legutóbb egy kormányrendelet igen súlyos behozatali vámkokat állapított meg, ami nagyon megnehezíti a zselelmiszer-behozatalát. A most megjelent kormányrendelet szerint, amelyet a közlelmiszerügyi osztály már saakszerűleg feldolgozott, a busz behozatali váma q-ként 23.508 korona, a zsiré 121.000 korona, a vajé 133.000 korona. Egy darab útkör után 228.000 korona, egy darab sertés után 83.622 korona behozatali illetéket kell fizetni. Ez magyarul azt jelenti, hogy külföldön annnyival olcsóbban kell megvásárolnom a butát, zsirt, vajat, hogy a helyi árával konkurrálni tudjak — nem is beszélve a horribilis vasuti szállítási költségről.

— Ily körülmények között nincs csudálkozni való azon, hogy a fogyasztás állandóan csökkent és Budapest népe aránytalanul kevesebb táplálékkal kenyéltelen beérné, mint a béke esztendeiben. Ennek illusztrálására szolgáljanak a következő adatok:

A főváros lakossága 1914 óta lélekszám tekintetében alig változott. A fővárosi közbvágóhidon 1914-ben 177.000 marhát vágtak le, 1922-ben viszont csak 102.000-et, ami 25—30 százalékos csökkenésnek felel meg. 1923 első hat hónapjában a budapesti közbvágóhidon levágott marhák száma 44.000 darab volt, ami a tavalyi évhez arányítva, több, mint 10 százalékos, viszont az 1914-ben levágott állatok számához arányítva, nem kevesebb, mint 50 százalékos csökkenést jelent. Mivel a fővárosban mérsékl, mint a közbvágóhidon, marha le nem vágható, a vágóhídi vágások számát, a husfogyasztás

csökkentésénél pontos mértékűll kell elismerni. Ezen az alapon elindulva megállapíthatjuk, hogy Budapest népe ma fele annyi húst eszik, mint a békeben. Hasonló a helyzet a sertéseknel is, 1914-ben 523.000 sertést vágta le a főváros tulajdonát képező sertésvágóhidon. 1922-ben 279.000 darabot, míg a folyó év első felében a levágott sertések száma 120.000-re rugott. A tavalyi évet 1914-hez arányítva 50 százalékos csökkenést tapasztalunk, míg ha a folyó év első felét arányítjuk az utolsó békeesztendőhöz, a csökkenés több mint 50 százalékos, vagyis a főváros számarányában nem változott népe ma éppen fele annyi sertéshúst és sertézsirt fogyaszt, mint a békeben.

Ezek a számok önmaguk beszélnék, ezekhez a számokhoz igazán nem szükséges semmiféle kommentár!

v. füz.) (Oldal)

Félmillió ember kapott hatósági zsirt

— Ily körülmények között fokozott kötelességének tekinti a főváros, hogy a szegényebb néposztályok minimális élelmiszerszükségletéről gondoskodjék. Sajnos, ez a gondolatunk állandó pénzügyi nehézségekbe ütközik és a segítés lehető mérvét, nem számdékaink, hanem pénzügyi helyzetünk szabja meg. Végigmenve az akciók során, a zsirakcióban, amely havi 40 deka zsirt jelent különként 6000 koronáért, jegyek ellenében ezidén 550.000 embert részesítünk. A havi zsirszükségletünk 22—23 vagon és ennek fedezéséül a fővárosnak e célra kölcsönképpen juttatott 480 millió korona szolgál. A szükséges sertéseket a főváros kőbányái telepein hizlalunk fel, de szabadon megemlítenem, hogy ha a zsirt a kormány által most meghatározott vámkokkal megterhelten kellene külföldről behoznunk, csak vádm címén havonta 374 millió koronát kellene fizetnünk az államnak. A zsirakciót, mint tavaly is tettük, december végéig okvetlenül fenn akarjuk tartani.

— A hatósági lisztellátásban részesülők száma a kormány szigorú megszorításai folytán a folyó gazdasági évben 60.000 lélekszámra csökkent. A legszegényebb néposztályok piros színű lisztjegyek alapján 300 koronáért kapják a kenyérliszt kilóját, míg a kevésebb szegények kékszínű élelmiszeri jegyre 300 koronáért. Az olcsóbb típusú ellátás az állam, a drágább a főváros költségére történik. A havi liszt-szükséglet itt 36 vagon. Igen sikeres a főváros tojásakciója, amelyet még a nyáron kezdtünk meg, összesen 25 millió darab tojás áll rendelkezésünkre, amelyből 15 milliót már kiosztottunk, az október-decemberi időszakra pedig 10 millió maradt. Egyéb akciót egyelőre nem tervez a főváros.

Vajna tanácsnok felvilágosításai a legnagyobb mértékben alkalmasak arra, hogy a közönséget megnyugtassák az irányban, hogy a főváros közlelmiszeri politikája jó kezében van és a városházán mindent megtesznek abban az irányban, hogy az elszegényedett lakosság lehetőleg olcsó árban jusszon a legszükségesebb élelmiszcikkekhez.